

Picar la curiositat

Els verbs que expres- sen accions que afecten qualsevol de les diverses parts del cos humà (ó del cos dels animals) solen usar-se acompanyats de pronoms febles, acusatiu o datiu, supeditats a la funció que exerceixen en l'oració els grups nominals que designen la part del cos afectada per l'acció del verb. Aquest ús origina sovint algunes vacil·lacions, tant més que en molts casos els exemples dels diccionaris són, poc previsorament, frases amb pronoms de primera persona o de segona (que tenen la mateixa forma quan fan de complement directe o acusatiu que quan fan de complement indirecte o datiu), cosa que no resol els dubtes tan habituals amb els pronoms de tercera persona.

En general, quan el nom o grup nominal que designa la part del cos humà afectada per l'acció del verb té la funció de complement directe o acusatiu (introduït sense preposició), el pronom feble de designació personal (que designa la persona a qui pertany la indicada part del cos) revesteix la forma del complement indirecte o datiu, o bé, és clar, quan qui rep l'acció del verb és la mateixa persona que l'ha realitzada, la

forma del pronom reflexiu. El Diccionari Fabra indica els exemples següents amb el verb *picar* (que reprèn el Diccionari de l'Enciclopèdia): *L'ha picat una aranya* i *M'he picat el dit amb una agulla*. El primer exemple, certament, resol el dubte de la construcció sense esment explícit de la part del cos afectada per la picada: amb el pronom acusatiu (i no "Li ha picat una aranya"). I el segon és de construcció reflexiva. Però si en una construcció no reflexiva s'indiqués la part del cos que ha rebut la picada, es podria admetre aquesta doble solució: *Li ha picat el braç*, en què el datiu *li* té valor possessiu, i *L'ha picat al braç*, en què *al braç*, tal com indica clarament la preposició, no és un complement directe, sinó de lloc.

Són construccions anàlogues aquelles en què *picar* significa "estimular vivament, excitar" en una frase com *picar la curiositat*. En aquesta frase, *la curiositat* no és el subjecte (allò que realitza la picada), sinó el complement directe (allò que la rep), és a dir, el terme equiparable a *el braç*, *la mà*, *el dit*, etc. El Fabra dona un exemple amb un pronom de primera persona: *Allò em va picar la curiositat*. És, certament, un pronom datiu (possessiu). De tercera persona, seria *Allò li va picar la curiositat*.